

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL PLOIEȘTI
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. 1046/42/2010

DEFINITIVĂ și irrevocabilă

juriu reechipat

SENTINȚA NR. 82

Sedintă publică din data de 8 martie 2011

Președinte

Grefier

Pe rol fiind soluționarea acțiunii formulate potrivit Legii contenciosului administrativ de către reclamanta SC [REDACTAT] SRL, cu sediul procesual ales în [REDACTAT], str. [REDACTAT], nr. [REDACTAT], bl. [REDACTAT], et. [REDACTAT], ap. [REDACTAT] în contradictoriu cu părâta D.G.F.P. Prahova, cu sediul în Ploiești, str. Aurel Vlaicu, nr. 22, jud. Prahova.

Acțiunea este timbrată cu taxa judiciară de timbru în quantum de 4 lei, potrivit chitanței nr. 244058/12.10.2010 și timbru judiciar de 0,3 lei, acestea fiind anulate de către instanță și atașate la dosarul cauzei.

La apelul nominal făcut în ședință publică, au răspuns reclamanta SC [REDACTAT] SRL, reprezentată de avocat Iosciulescu Mihaela din cadrul Baroului Prahova, cu împuternicirea avocațială nr. 793 depusă la fila 23 și părâta D.G.F.P. Prahova, prin consilier juridic [REDACTAT] potrivit delegației depuse la fila 124.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care,

Curtea aduce la cunoștința părților posibilitatea apelării la procedura medierii, în baza dispozițiilor art.6 din Legea nr.192/2006, potrivit cărora "organele judiciare și arbitrale, precum și alte autorități cu atribuții jurisdicționale informează părțile asupra posibilității și a avantajelor folosirii procedurii medierii și le îndrumă să recurgă la această cale pentru soluționarea conflictelor dintre ele".

Reclamanta SC [REDACTAT] SRL, reprezentată de avocat Iosciulescu Mihaela, arată că are de formulat obiecțuni la raportul de expertiză efectuat în cauză, însă acestea vor fi sintetizate și invocate ca apărări de fond, astfel încât se solicită acordarea cuvântului pentru susținerea acțiunii.

Părâta D.G.F.P. Prahova, prin consilier juridic [REDACTAT], arată că nu înțelege să formuleze obiecțuni la raportul de expertiză având însă de formulat o mică precizare referitoare la faptul că la unul dintre termenele anterioare reclamantă a menționat expres faptul că nu se contestă punctul din decizia referitor la suspendarea soluționării contestației pentru anumite sume.

Curtea, luând act că nu se formulează alte cereri, constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul asupra acțiunii.

Reclamanta SC [REDACTAT] SRL, reprezentată de avocat Iosciulescu Mihaela, depunând concluzii scrise, solicită admiterea în parte a contestației și anularea în parte a deciziei de impunere, cu privire la suma de 41.885,6 lei și accesoriile aferente acesteia „majorări și penalități de întârziere”, reprezentând impozit pe profit aferent tranzacțiilor derulate de reclamantă cu SC Neville Product SRL și SC As Sordex SRL și cu privire la suma de 151.369 lei, împreună cu majorările și penalitățile de întârziere calculate la aceasta, aferentă tranzacțiilor cu SC As Sordex SRL, SC Neville Product SRL și SC Marcotrans SRL.

Fără cheltuieli de judecată.

UNIFORM CU ORIGINALUL

GREFIER

Se solicită, totodată, ca instanța să omologheze punctul de vedere al expertului consilier, în sensul că o parte din cheltuieli pot fi deductibile și pot primi drept de deducere. Aceste cheltuieli au fost înșușite pe baza unor înscrișuri legale, au fost achitate prin instrumente bancare.

Potrivit dispozițiilor art. 6 din Legea contabilității „orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ”, astfel încât documentele prin care au fost consemnate și plătite sumele din prezența cauză sunt documente justificative.

Cu ocazia stabilirii impozitului pe profit și a dreptului de deducere a T.V.A. organul fiscal a invocat dispozițiile art. 151² Cod fiscal și pct. 60 din Normele de aplicare a Codului fiscal, în cuprinsul cărora se arată că intervine stabilirea răspunderii în solidar a celor 2 contractanți, însă se omite a se reține dispozițiile următorului aliniat cu privire la excepțiile de la răspunderea solidară și anume faptul că reclamanta nu poate fi răspunzătoare dacă se dovedește că achitarea taxei de către persoana obligată la plata taxei, „nu mai este ținut răspunzător individuale și în solidar pentru plata taxei”. Ori, acesta este și cazul reclamantei, care a achitat către furnizor, prin instrumente bancare, contravalarea acestei taxe.

Referitor la pretensa neînregistrare a SC Neville Product SRL ca plătitor de T.V.A., se arată că potrivit informațiilor furnizate pe site-ul O.N.R.C., aceasta este înregistrată cu datele cunoscute, iar pe site-ul Ministerului de Finanțe, pe codul unic de înregistrare apare o altă societate, astfel încât aceste aspecte nu pot fi imputate reclamantei, care a achitat contravalarea mărfurilor și a îndeplinit obligațiile pentru a putea beneficia de dreptul de deducere T.V.A.

Se solicită instanței să aibă în vedere și decizia nr. V/2007 a ÎC.C.J., care a stabilit faptul că nu poate fi dedusă și nu se poate diminua baza impozabilă a impozitului pe profit doar în situația în care documentele justificative nu conțin sau nu furnizează toate informațiile prevăzute de lege la efectuarea operațiunilor.

Părțea D.G.F.P. Prahova, prin consilier juridic, , solicită respingerea acțiunii ca neîntemeiate și menținerea actelor administrativ-fiscale contestate ca fiind legale și temeinice.

Din probele administrative în cauză, mai precis din raportul de expertiză efectuat, a rezultat corectitudinea constatărilor organului fiscal. Trebuie observat și faptul că expertul consilier al reclamantei s-a abținut de fapt, de la a formula un punct de vedere tranșant, ci doar a menționat faptul că „excluzând aspectul emiterii facturilor de către SC As Sordex SRL, înainte de data înmatriculării la Oficiul Registrului Comerțului, care este un aspect de interpretare juridică ce depășește competența expertului contabil, cheltuielile în sumă de 202.653 lei pot fi considerate deductibile fiscal”.

Având în vedere dispozițiile Legii nr. 31/1990 care definește documentele ce pot fi considerate documente justificative, precum și apărările formulate în cuprinsul întâmpinării, se solicită respingerea acțiunii ca neîntemeiate.

Având în replică, reclamanta SC SRL, reprezentată de avocat Iosciulescu Mihaela, arată că expertul consilier s-a abținut în a formula un punct de vedere întrucât a considerat că aceasta este o situație ce trebuie lămurită de către instanță CONFORM CU JUDECATĂ GREFIER

Referitor la documentele justificative, se arată că pentru ~~te~~ reclamantă, la baza înregistrărilor contabile poate sta orice document care atestă realitatea operațiunilor economice derulate, iar în cazul în spate marfa a fost înregistrată în contabilitate și valorificată ulterior către terți.

CURTEA

Asupra acțiunii de față, reține următoarele:

Prin acțiunea înregistrată pe rolul Curții de Apel Ploiești sub nr. 1046/42/2010, SC ~~SRL~~, în temeiul art. 1 din Legea nr.554/2004 și art.218 alin.2 din O.G. nr.92/2003, a formulat contestație împotriva deciziei nr.239 din 15 august 2010 prin care s-a soluționat contestația formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată nr. 4412 din 10.06.2010 emisă de către Direcția Generală a Finanțelor Publice Prahova, solicitând anularea parțială a acesteia.

Totodată, în baza art.15 alin.1 din Legea nr. 554/2004, s-a solicitat suspendarea executării deciziei nr. 239/25.08.2010 emisă de către D.G.F.P. Prahova, până la soluționarea pe fond a contestației formulate împotriva acestei decizii.

În motivarea acțiunii s-a arătat că se contestă parțial decizia de impunere cu privire la suma impusă suplimentar pentru T.V.A. de 207.910,00 lei și accesoriu aferente acesteia de 190.879,00 lei (majorări) și suma impusă suplimentar pentru impozitul pe profit de 188.575,00 lei, cu accesoriu aferente de 148.731,00 lei (majorări).

S-a mai susținut că prin Decizia nr. 4412/10.06.2010 organele de control au stabilit pentru anul fiscal 2007 o diferență suplimentară la impozitul pe profit în sumă de 188.575,00 lei, bazându-se pe: calculul impozitului pe profit considerat incorrect; nedeductibilitatea cheltuielilor în sumă de 59.132,00 lei cu T.V.A. aferentă în sumă de 11.235,00 lei, reprezentând achiziții de agregate de la SC Nevill Product SRL, înregistrate în contul 301 "materii prime" și ulterior date în consum pe baza de bon de consum și înregistrate pe cont 601 "cheltuieli cu materiile prime", aceste produse fiind folosite la fabricarea betonului vândut ca produs finit (impozitat de două ori, odată venit și odată cheltuială nedeductibilă); nedeductibilitatea cheltuielilor în sumă de 202.653,00 lei cu T.V.A. aferentă în sumă de 38.506,00 lei reprezentând achiziții de agregate de la SC As Sordex SRL, înregistrate ca intrări în contul 371 "mărfuri", apoi fiind scăzute din gestiune pe baza facturilor de vânzare către diversi beneficiari, de asemenea impozitat de două ori.

La capitolul T.V.A. deductibilă, organele de control au încadrat în nedeductibilitatea T.V.A. aferentă în sumă de 127.390,00 lei, reprezentând achiziții de agregate de la SC As Sordex SRL, înregistrate ca intrări în contul 371 „mărfuri”, apoi fiind scăzute din gestiune pe baza facturilor de vânzare către diversi beneficiari, pentru care s-a colectat T.V.A., nedeductibilitatea T.V.A. aferentă în sumă de 11.235,00 lei, reprezentând achiziții de agregate de la SC Nevill Product SRL, pentru care s-a colectat T.V.A., nedeductibilitatea T.V.A. aferentă în sumă de 789,00 lei,

CONFORM CU ORIGINALUL
GREFFIER

reprezentând achiziții piese de schimb pentru utilajele de producție (bandă transportoare), de la SC Starfid 2005 SRL.

Împotriva deciziei de impunere reclamanta a formulat contestație în termen legal la Direcția Generală a Finanțelor Publice Prahova, contestație ce a fost solutionată prin decizia nr. 239/25 august 2010, ce face obiectul prezentei contestații.

În fapt, organele de control au reținut în sarcina societății T.V.A. de plată suplimentar în sumă de 152.158,00 lei cu accesoriu în valoare de 190.879,00 lei, pe considerațiile făcute în raportul fiscal prin care susțin că facturile de achiziții emise în 10 și 11 ianuarie 2007 de SC As Sordex SRL sunt anterioare datei de înregistrare la O.R.C București, iar pentru restul documentelor precizate de organele de control în raportul de inspecție fiscală se invocă motivarea că acestea nu conțin informații cu privire la transportul produselor, respectiv "numele delegatului și datele de identificare, mijlocul de transport, avizul de însoțire a mărfui".

La capitolul impozit pe profit organele de control au stabilit impozit suplimentar în valoare de 188.575,00 lei, luând în calcul la stabilirea impozitului veniturile neimpozabile cont 711 (venituri din variația stocurilor), drept nedeductibile cheltuielile în valoare de 265.939,00 lei cu materialele prime achiziționate de la SC Nevill Product SRL, SC Marcotrans Prim SRL, a mărfurilor achiziționate de la SC As Sordex SRL, precum și a pieselor de schimb achiziționate de la SC Starfid 2005 SRL.

Apreciază reclamanta că decizia de impunere contestată este netemeinică și nelegală și se impune a fi anulată parțial cu consecința exonerării SC SRL de obligațiile fiscale aferente, reținute în actul administrativ atașat, întrucât diferențele stabilite de organele de control la impozitul pe profit și la T.V.A. au legătură, pentru următoarele motive:

Potrivit raportului de inspecție fiscală, organul de control consideră cheltuieli nedeductibile achiziții de marfă în valoare de 265.939,00 lei, reclamanta consideră că această măsură nu concordă cu principiul contabilității conform căruia oricărui venit îi corespunde o cheltuială, înregistrarea din contabilitate a avut la bază documentele fiscale justificative care îndeplinesc condițiile legale pentru a fi considerate documente justificative, respectând prevederile contabile în vigoare, respectiv principiul independenței exercitiului, nu poate fi impozitat doar venitul din vânzarea de marfă sau prestare de serviciu, fără a fi luată în considerare și cheltuiala cu respectiva marfă sau serviciu. Considerarea de către autoritățile fiscale a documentelor prezentate de societate ca fiind documente justificative numai în anumite cazuri este contrar principiului fiscal privind aplicarea "uniformă" a prevederilor fiscale, organele de control fiscal au aplicat un tratament diferentiat, acceptând doar veniturile, fără a lua în considerație și cheltuielile aferente.

Pentru marfă sau serviciile achiziționate de la SC As Sordex SRL, SC Nevill Product SRL, SC Marco Trans SRL, SC Starfid 2005 SRL există facturi originale de achiziție, care respectă temeiul legal art. 155 (5), al documentelor justificative, aceste achiziții au fost evidențiate în contabilitate ca mărfuri, ca produse finite, sau ca piese de schimb, ele fiind generatoare de venit, prin revinderea lor înregistrându-se astfel venit din vânzare marfă, precum și folosirea lor în fabricarea produselor finite vândute și înregistrate în contul (701) venituri din vânzare produse finite, pentru toate aceste venituri colectându-se T.V.A. Acestor cheltuieli au fost efectuate în scopul realizării de venituri impozabile.

ACORDU
GREFIER

Nu poate, fi invocat de către inspectorii fiscale că aceste cheltuieli sunt nedeductibile la nivelul societății, având în vedere că această a respectat reglementările contabile privind înregistrările cheltuielilor în contabilitate pe baza documentelor justificative existente, respectiv există factura care îndeplinește cerințele art. 155 (5) din Codul Fiscal și, mai mult, plata acestor facturi s-a efectuat prin cont bancar. Astfel, organele de control au impozitat cheltuieli aferente unor venituri deja impozitate; din punct de vedere fiscal, organele de inspecție fiscală au tratat diferit veniturile (impozabile) față de cheltuielile aferente acestora (nedeductibile), contrar prevederilor legale, în condițiile în care atât pentru veniturile realizate cât și pentru cheltuielile aferente au fost prezentate facturi fiscale.

Art.5 și art.6 din Codul de procedură fiscală prevăd obligația organelor fiscale de a aplica unitar prevederile legislației fiscale pe teritoriul României, în vederea stabilirii corecte a impozitelor și taxelor datorate de contribuabil bugetului general consolidat, iar organele fiscale sunt îndreptățite să aprecieze relevanța stărilor de fapt fiscale și să adopte soluția admisă de lege ținând cont de constatăriile complete asupra futuror împrejurărilor edificate în cauză.

Referitor la avize, mijloc de transport și datele delegatului reclamanta precizează că materia primă achiziționată cu factura nr. 452171, 452173, 452169 a fost adusă de SC Nevill Product SRL cu basculanta la punctul de lucru situat la Bucov, la un preț mai mic decât cel de producție al societății, astfel încât era o ofertă greu de refuzat; s-a verificat dacă SC Nevill Product SRL, SC As Sordex, SC Marco Trans SRL, sunt în lista cu societăți inactive, aceste societăți având la data respectivă un comportament fiscal corect; existând factura nu este obligatoriu și avizul, acesta fiind valabil pe timpul transportului dacă nu există factura;

In mod incorrect organele de inspecție fiscală au depus plângere penală în relația cu SC Nevill Product SRL, facând referire la RIF 4285/31.07.2007. La data încheierii RIF 4285/31.07.2007, societatea avea înregistrate în evidența contabilă facturile nr.452171/08.01.2007, 452173/08.01.2007, 452169/08.01.2007 emise de SC Nevill Product SRL, iar din punct de vedere legal nu există motivare pentru a nu considera aceste înregistrări în contabilitate corecte; societatea a depus contestație împotriva deciziei RIF 4285/31.07.2007, la data prezentei nu a fost încă solutionată, iar organele de drept nu au dat răspuns favorabil sau nefavorabil pentru că societatea să stie dacă este legal să considere cheltuieli nedeductibile și T.V.A.- nedeductibilă pentru cumpărările efectuate de la SC Nevill Product SRL.

Referitor la stabilirea T.V.A. suplimentară prin neîncadrarea în T.V.A. deductibilă a facturilor de achiziție marfă sau servicii de la SC As Sordex SRL în valoare de 127.390,00 lei, SC Nevill Product SRL în valoare de 11.235,00 lei, SC Marco Trans SRL în valoare de 12.744,00 lei și 789,00 SC Starfid 2005 SRL, reclamanta invocă prevederile art. 145 (1) Cod. fiscal și menționează că detine factura fiscală originală care conține toate datele specificate la art.155 (5) din Codul Fiscal, pe baza cărora s-a dedus T.V.A., aceste facturi fiind achitata prin cont bancar inclusiv T.V.A., iar marfa este vândută, fiind înregistrată pe venituri cu T.V.A. aferenta colectată (mai mare decât T.V.A. deductibilă).

Chiar și în situația neînregistrării veniturilor aferente acestor cheltuieli, reclamanta apreciază că sunt aplicabile prevederile pct.45 alin.(1) din Normele Metodologice aplicabile Codului fiscal potrivit cărora orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa din momentul în care această persoană încearcă să

desfașoare o activitate economică, cu condiția să nu se depășească perioada prevăzută la art.147 alin.(2) din Codul Fiscal.

Prin urmare, având în vedere că la data înregistrării cheltuielilor, conform facturilor amintite, a existat intenția de a desfașura activități economice, acestea fiind efectuate în vederea realizării de venituri, potrivit directivei a VI art.17 și următoarele, nu se poate plăti T.V.A. de 2 ori pentru o singură tranzacție. Ca și în cazul veniturilor unde trebuie recunoscută și cheltuiala aferentă pentru obținerea acestora și T.V.A. aferentă cheltuielii, trebuie recunoscută în contrapartidă cu T.V.A. colectată aferentă veniturilor din vânzări. Mai arată reclamanta că în Codul Fiscal nu există nici o prevedere prin care nu se poate exercita dreptul de deducere a T.V.A. dacă societatea furnizoare nu declară operațiunile. Declarația 394 este o declarație informativă pentru organul fiscal și nici un act normativ nu prevede ca în urma verificării declarației 394 se va stabili T.V.A. de plată.

În legătură cu modul de calcul al impozitului pe profit suplimentar stabilit de către organele de inspecție fiscală, reclamanta arată că potrivit normelor metodologice ale Codului Fiscal, art.19 alin. I și art.21 alin.1 din Codul Fiscal, precum și din reglementările contabile conforme cu directivele europene, profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuieli nedeductibile, iar cheltuielile deductibile sunt doar acelea care sunt efectuate în scopul realizării de venituri impozabile.

Arată reclamanta că în anul 2007 organul de control a calculat impozit pe profit pornind de la de 544.324, profit brut contabil, fără a ține cont de modalitatea legală de calcul conform Codului Fiscal, a Normelor Metodologice precum și a declarației 101. Metoda de calcul a organelor de inspecție fiscală este aplicată și pentru perioada 2008, 2009, iar datorită faptului că impozitul pe profit calculat de organul de control este eronat, nerespectând prevederile Codului Fiscal și majorările sunt determinate eronat. Astfel, reclamanta consideră nelegale și netemeinice incadrările cuprinse în RIF 4412/10.06.2010 și solicită exonerarea de la plata impozitului pe profit suplimentar și a majorarilor aferente, a T.V.A. și a majorarilor aferente.

La termenul de judecata din data de 16.11.2010, reclamanta a depus precizare a acțiunii, în sensul că intențează să conteste partajul Deciziei nr.239 din 15 august 2010 prin care s-a soluționat contestația formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată nr. 4412 din 10.06.2010 emisă de către D.G.F.P. Prahova, solicitând anularea parțială a acesteia.

A arătat reclamanta că suma pe care intențează să o conteste este de 491.024 lei, alcătuită astfel: - impozit pe profit în sumă de 128.503 lei și accesoriile aferente acesteia în sumă de 103.477 lei, - T.V.A. în sumă de 152.158 lei și accesoriile aferente acesteia în sumă de 106.886 lei.

Organele de control nu au considerat aceste sume deductibile și astfel au aplicat acestei sume cota legală de T.V.A. și de impozit pe profit, precum și accesoriile acestora, respectiv majorări și penalități de întârziere, precum și dintr-un mod eronat de calcul al impozitului pe profit.

La același termen din data de 16.11.2010, prima instanță D.G.F.P. Prahova a depus întâmpinare însoțită de înscrisurile ce au stat la baza acuzației acuzației

administrativ-fiscal contestat, solicitând, în esență, respingerea obiecțiunii ca neîntemeiată.

La termenul din data de 11.01.2011 reclamanta a renunțat la capătul de cerere referitor la suspendarea executării actului administrativ-fiscal atacat, potrivit motivării cuprinse în încheierea de ședință de la acea dată.

În cauză sau administrat probatorii cu înscrișuri și expertiză financiar-contabilă, cu privire la care părâta nu a înțeles să formuleze obiecțiuni, iar reclamanta a precizat că are de formulat obiecțiuni la raportul de expertiză efectuat în cauză, însă acestea vor fi sintetizate și invocate ca apărări de fond.

Analizând cererea de chemare în judecată prin prisma susținerilor părților, a probelor administrate și a dispozițiilor legale incidente în cauză, Curtea o apreciază ca neîntemeiată și o va respinge reținând următoarele considerente:

SC SRL a formulat, în temeiul art. 1 din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, plângere împotriva deciziei nr. 239 din 15 august 2010 prin care s-a soluționat contestația formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată nr. 4412 din 10.06.2010 emisă de către Direcția Generală a Finanțelor Publice Prahova, solicitând anularea parțială a acesteia.

Prin Decizia nr. 239 din 15 august 2010, s-a respins contestația pentru impozitul pe profit suplimentar, T.V.A. și accesoriile aferente acestora și s-a suspendat soluționarea contestației pentru suma totală de 38.957 lei până la pronunțarea unei soluții definitive pe latură penală.

Expertul desemnat în cauză cu efectuarea expertizei contabile a ajuns la concluzia că impozitul pe profit datorat de societatea comercială a fost corect determinat de organele de inspecție fiscală precum și majorările de întârziere aferente datorate. De asemenea, expertiza a considerat corect calculul efectuat de organele de inspectie fiscală pentru T.V.A. de plată precum și pentru majorările de întârziere aferente, datorate conform prevederilor art. 120 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, actualizată.

Raportul de inspecție fiscală încheiat în data de 09.06.2010 de organele fiscale aparținând D.G.F.P. Prahova - Activitatea de Inspectie Fiscală - a avut ca obiectiv verificarea modului de constituire, declarare și virare a obligațiilor fiscale datorate bugetului general consolidat al statului de către reclamanta SC SRL Ploiești.

Decizia de impunere nr. 4412/10.06.2010 are la bază constataările inscrise în Raportul de inspecție fiscală încheiat în data de 09.06.2010 și înregistrat la organul fiscal sub nr.4412/10.06.2010.

In urma verificărilor efectuate privind impozitul pe profit, organele de inspecție fiscală au constatat deficiențe privind modul de determinare a bazei impozabile care, pe total perioada verificată, respectiv 01 ianuarie 2007 - 31 decembrie 2009, având în vedere și rezultatul fiscal stabilit de societatea comercială au condus la stabilirea unei diferențe suplimentare privind impozitul pe profit în sumă totală de 192.997 lei, care a fost diminuată cu suma de 4.422 lei reprezentând impozit pe profit neînregistrat în evidență contabilă însă declarat și achitat de către societate, astfel ca în decizia de impunere a fost inscrisă ca diferență suplimentară de plată la impozitul pe profit suma de 188.575 lei (192.997 lei - 4.422 lei).

GREFIER

Având în vedere prevederile legale și constatăriile expertului desemnat în cauză, rezultă că în mod corect organele de inspecție fiscală au stabilit profitul impozabil aferent anilor 2007 și 2008 prin includerea în categoria veniturilor și a sumelor reprezentând venituri din variația stocurilor de produse finite și a producției în curs de execuție sume înregistrate în contul 711 "Variația stocurilor", aceste sume intrând în categoria veniturilor din exploatare, aşa cum se prevede clar la art. 212 alin. 1 din Reglementările contabile conforme cu directivele europene, aprobate prin O.M.F.P. nr. 1.752/2005.

Referitor la deductibilitatea cheltuielilor în sumă de 59.132,00 lei cu T.V.A. aferentă în sumă de 11.235,00 lei, reprezentând achiziții de agregate de la SC Nevill Product SRL, înregistrate în contul 301 "materii prime" și ulterior date în consum pe bază de bon de consum și înregistrate pe cont 601 "cheltuieli cu materiile prime" aceste produse fiind folosite la fabricarea betonului vândut ca produs finit, organele de inspecție fiscală au stabilit că sunt nedeductibile fiscal cheltuielile în sumă de 59.132 lei înscrise în cele 3 facturi fiscale emise de furnizorul SC Nevill Product SRL întrucât nu a fost dovedită realitatea operațiunilor.

Având în vedere și faptul că la același cod de identificare fiscală în Registrul Comerțului figurează SC Nevill Product SRL, iar în datele Direcției Generale a Finanțelor Publice figurează SC Feroneli SRL, expertiza a apreciat că organele de inspecție fiscală au stabilit corect un impozit pe profit suplimentar în sumă de 9.461 lei și majorari de întârziere aferente. De asemenea, pentru aceeași motivatie nu a fost acordat drept de deducere pentru T.V.A. în sumă de 11.235 lei înscrisă în cele 3 facturi fiscale.

Referitor la nedeductibilitatea cheltuielilor în sumă de 202.653,00 lei cu T.V.A. aferentă în sumă de 38.506,00 lei reprezentând achiziții de agregate de la SC As Sordex SRL, înregistrate ca intrari în contul 371 "mărfuri", apoi fiind scăzute din gestiune pe bază de facturilor de vânzare către diversi beneficiari, de asemenea impozitate de două ori, s-a reținut că înregistrarea în evidență contabilă a cheltuielilor nu a avut la bază documente justificative legal întocmite.

În mod corect organele de inspecție fiscală au stabilit că suma de 202.653 lei reprezintă cheltuieli nedeductibile fiscal la calculul profitului impozabil, conform prevederilor art. 21 alin. 4 lit. f din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Mai mult, art. 146 alin. 1 lit. a din Codul fiscal, precizează că pentru taxă datorată sau achitata, aferentă bunurilor care încă nu au fost ori urmează să fie livrate sau serviciilor care încă nu au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, pentru exercitarea dreptului de deducere persoana impozabilă trebuie să dețină o factură care cuprinde informațiile prevazute la art. 155 alin. 5 din Codul fiscal.

La art. 155 alin. 5 lit. c Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se precizează că factura trebuie să cuprindă în mod obligatoriu, denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, după caz, ale persoanei impozabile care emite factură.

Furnizorul SC As Sordex SRL București nu s-a înregistrat ca plăitor de T.V.A., astfel că, potrivit prevederilor legale menționate, SC SRL nu și putea exercita dreptul de deducere a T.V.A. în sumă de 127.393 lei înscrisă în cele 25 facturi fiscale emise de societatea comercială neplatitoare de T.V.A.

Expertiza a considerat corect calculul organelor de inspecție fiscală pentru impozitul pe profit în sumă de 32.424 lei, precum și pentru majorările de întârziere aferente datorate conform prevederilor art. 120 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, actualizată.

Referitor la nedeductibilitatea T.V.A. aferentă în sumă de 27.390,00 lei, reprezentând achiziții de aggregate de la SC As Sordex SRL, înregistrate ca intrări în contul 371 "mărfuri", apoi fiind scăzute din gestiune pe baza facturilor de vânzare către diversi beneficiari, pentru care s-a colectat T.V.A. s-a apreciat ca înregistrarea în evidență contabilă a cheltuielilor nu a avut la bază documente justificative legal întocmite.

Astfel, organele de inspecție fiscală au stabilit că suma de 202.653 lei reprezintă cheltuieli nedeductibile fiscal la calculul profitului impozabil, conform prevederilor art.21 alin.4 lit.f din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, întrucât furnizorul SC As Sordex SRL București nu s-a înregistrat ca plătitor de T.V.A., iar reclamanta nu-și poate exercita dreptul de deducere a T.V.A. în sumă de 127.390 lei înscrisă în cele 25 facturi fiscale emise de societatea comercială neplătitore de T.V.A.

Expertiza a considerat corect calculul efectuat de organele de inspecție fiscală pentru T.V.A. de plată în sumă de 127.390 lei, precum și pentru majorările de întârziere aferente datorate conform prevederilor art. 120 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, actualizată.

Referitor la nedeductibilitatea T.V.A. aferentă în sumă de 11.235,00 lei, reprezentând achiziții de aggregate de la SC Nevill Product SRL, pentru care s-a colectat T.V.A., s-a reținut că în luna ianuarie 2007, SC Klij Prestige SRL a înregistrat în evidență contabilă un număr de 3 facturi emise de furnizorul SC Nevill Product SRL facturi în valoare totală de 70.367 lei din care 59.132 lei reprezintă costul mărfui și 11.235 lei T.V.A. aferentă.

Având în vedere și faptul că la același cod de identificare fiscală în Registrul Comerțului figurează SC Nevill Product SRL iar în datele Directiei Generale a Finanțelor Publice figurează SC Feroneli SRL, organele de inspecție fiscală au stabilit corect un impozit pe profit suplimentar în sumă de 9.461 lei. De asemenea, pentru aceeași motivatie nu a fost acordat drept de deducere pentru T.V.A. în sumă de 11.235 lei înscrisă în cele 3 facturi fiscale.

Referitor la nedeductibilitatea T.V.A. aferentă în sumă de 12.744,00 lei, reprezentând achiziții de materie prima de la SC Marcotrans Prim SRL, pentru care s-a colectat T.V.A., s-a constatat că în luna noiembrie 2007 SC SRL a achiziționat în baza a 6 facturi fiscale emise de furnizorul SC Marcotrans SRL București o cantitate de 258 tone ciment în valoare totală de 67.080 lei, pentru care a dedus T.V.A. în valoare de 12.744 lei.

Din analiza celor 6 facturi emise de furnizor, corroborate cu datele din documentele întocmite de societatea beneficiară la receptia produselor cumpărate, a rezultat că tranzacțiile în cauză au fost efectuate în zilele de 05 și 07 noiembrie 2007, iar SC Marcotrans SRL București a fost înregistrată ca plătitore de T.V.A. începând cu data de 16.11.2007.

Expertiza a considerat că organele de inspecție fiscală, corect nu au dat drept de deducere pentru T.V.A. în sumă de 12.744 lei, ca și pentru majorările de

întârziere aferentă în sumă de 12.249 lei datorate conform prevederilor O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Referitor la nedeductibilitatea T.V.A. aferentă în sumă de 789,00 lei, reprezentând achiziții piese de schimb pentru utilajele de producție (bandă transportoare) de la SC Starfid 2005 SRL, s-a constatat că în luna februarie 2008, în baza facturii nr. 7507390/27.02.2008 SC SRL a achiziționat de la furnizorul SC Starfid 2005 SRL materiale în valoare totală de 4.943 lei, din care 4.154 lei reprezintă costul mărfuii iar 789 lei reprezintă T.V.A.

În urma verificărilor efectuate de organele de inspecție fiscală, a rezultat că SC Starfid 2005 SRL este contribuabil inactiv începând cu data de 24.08.2006, astfel că la calculul profitului impozabil au fost considerate nedeductibile fiscal cheltuielile în sumă de 4.943 lei, conform prevederilor art.21 alin.4 lit.r din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, rezultând o diferență de impozit pe profit în sumă de 665 lei, iar pentru T.V.A. deducibilă în sumă de 789 lei nu s-a acordat drept de deducere, conform prevederilor art. 146 alin.1 lit.a corroborat cu prevederile art. 155 alin.5 lit.c din Codul fiscal.

SC Starfid 2005 SRL a fost declarată contribuabil inactiv prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 586/25.07.2006 pentru aprobarea Listei contribuabilitelor declarati inactivi și a Listei contribuabilitelor reactivati, publicat în M.Of. nr. 726/24.08.2006 (pozitia 144 din lista contribuabilitelor declarati inactivi).

Astfel, achizițiile realizate de societatea contestatoare de la un contribuabil inactiv nu pot fi luate în considerare de către organele fiscale, iar facturile emise de către aceasta cu încălcarea prevederilor legale, în sensul că nu mai avea dreptul de a utiliza aceste documente, nu produc efecte juridice din punct de vedere fiscal.

În ceea ce privește cheltuiala în sumă de 4.154 lei, s-a reținut că aceasta este nedeductibilă fiscal în baza prevederilor art. 21 alin.4 lit.r din Codul fiscal, întrucât a fost înregistrată în evidența contabilă în baza unui document emis de un contribuabil inactiv, iar societatea beneficiară contestatoare nu are drept de deducere pentru T.V.A. deducibilă în sumă de 789 lei inserată în factură emisă de SC Starfid 2005 SRL, întrucât factura nu îndeplinește condiția prevazută la art.146 alin.1 lit.a din Codul fiscal.

Din analiza documentelor anexate dosarului cauzei și având în vedere legislația în vigoare din perioada verificată și raportul de expertiză efectuat în cauză rezultă că organele de inspecție fiscală au apreciat întemeiat faptul că societatea comercială reclamantă a calculat încorecci impozitul pe profit datorat în perioadă verificată, la fel și T.V.A.

Expertul consilier nu a contestat situația de fapt reținută de expertul desemnat și nici încadrarea în drept, dar a sustinut, fară altă justificare, că reclamanta avea dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor respective. Prin urmare, sustinerile reclamantei constănd în aceea că organele de control nu au determinat corect profitul impozabil și dreptul de deducere a T.V.A. nu au suport în probele administrate în cauză.

În considerarea aspectelor de fapt și de drept menționate, și în baza art.18 din Legea nr.54/2004 Curtea va respinge ca neîntemeiată actiunea formulată de către reclamant împotriva SC SRL, aşa cum a fost precizata.

Pentru aceste motive,
În numele legii
HOTĂRÂSTE

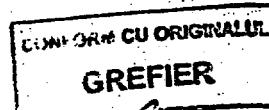
Respinge acțiunea formulată potrivit Legii nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ de către reclamanta SC [REDACTAT] SRL, cu sediul procesual ales în [REDACTAT], str. [REDACTAT], nr. [REDACTAT], bl. [REDACTAT], et. [REDACTAT], ap. [REDACTAT], sector [REDACTAT] în contradictoriu cu pârâta D.G.F.P. Prahova, cu sediul în Ploiești, str. Aurel Vlaicu, nr. 22, jud. Prahova, așa cum a fost precizată.

Cu drept de recurs, în termen de 15 zile de la comunicare.
Pronunțată în ședință publică, astăzi 8 martie 2011.

Președinte

Grefier

S. Grecu
Operator date cu caracter personal
Număr notificare 3120
Red. T.E. / C.G.R. - 4ex/ 18.03.2011

~~AMERICAN~~
REBELLION

?